

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/42097, 06/45295, 06/45226,
06/42104 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 7 mei 2007 in de gedingen tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 29 mei 2006 heeft de minister een aanvraag van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder gelijktijdige wijziging van de aan die vergunning verbonden beperking, afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 2 augustus 2006 heeft de minister de daartegen door appellant gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 7 mei 2007, verzonden op 9 mei 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, de daartegen door appellant ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

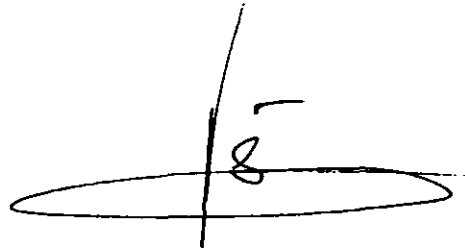
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

284-534.

Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 06 / 45295 en 06 / 42104 (voorlopige voorzieningen)
AWB 06 / 42097 en 06 / 45226 (beroepen)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 7 mei 2007

in de zaak van;

geboren op _____, van Kameroense nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: drs. F. W. King, rechtskundig adviseur te Leiden,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.M. Lindeboom, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

Ten aanzien van AWB 06 / 42104

- 1.1 Verzoeker heeft op 3 oktober 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 23 mei 2006, verzonden op 30 mei 2006, afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 23 juni 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 2 augustus 2006 ongegrond verklaard. Verzoeker heeft tegen dit besluit op 30 augustus 2006 beroep ingesteld. Verzoeker heeft tevens op 30 augustus 2006 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist. *onbep.*

Ten aanzien van AWB 06 / 45295

- 1.2 Verzoeker heeft op 5 oktober 2005 een aanvraag ingediend tot het wijzigen van de beperking van zijn verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in "voortgezet verblijf". Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 29 mei 2006 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 23 juni 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 2 augustus 2006 ongegrond verklaard. Verzoeker heeft tegen dit besluit op 30 augustus 2006 beroep ingesteld. Verzoeker heeft tevens op 30 augustus 2006 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt *voortgezet verblijf*

zaaknummers: AWB 06 / 45295 en AWB 06 / 42104 (voorlopige voorzieningen)
AWB 06 / 42097 en AWB 06 / 45226 (beroepen)

2

verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.

1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 28 februari 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.

2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.4 De voorzieningenrechter betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Verzoeker is op 23 februari 2000 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "Studie International Business en Management aan de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam". Deze verblijfsvergunning, die is verleend met ingang van 23 februari 2000 met een geldigheidsduur tot 18 augustus 2000, is voor het laatst verlengd tot 1 november 2005.

→ Ten aanzien van AWB 06 / 42104

2.5 Ingevolge artikel 21, eerste lid, aanhef en onder f, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten, slechts worden afgewezen indien de vreemdeling op de dag waarop de aanvraag is ontvangen, een verblijfsrecht van tijdelijke aard heeft.

2.6 In de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze bepaling vastgesteld. In B1/3.2.7 Vc is bepaald dat de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd wordt afgewezen indien het verblijfsrecht van de vreemdeling op de dag waarop de aanvraag is ontvangen van tijdelijke aard is.

2.7 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat verzoeker direct voorafgaande aan de aanvraag een verblijfsvergunning van tijdelijke aard had, te weten een verblijfsvergunning voor studiedoeleinden. Verzoeker heeft in dat kader een verklaring

zaaknummers: AWB 06 / 45295 en AWB 06 / 42104 (voorlopige voorzieningen)
AWB 06 / 42097 en AWB 06 / 45226 (beroepen)

3

ondertekend dat hij ermee bekend is dat hem uitsluitend voor studiedoeleinden verblijf in Nederland wordt toegestaan. Hij had zich dus kunnen en dienen te realiseren dat zijn verblijf hier van tijdelijke aard was. In verband met het kennelijk ongegrond zijn van het bezwaarschrift is op grond van artikel 7:3, onder b, Awb afgezien van het horen van verzoeker.

- 2.8 Verzoeker heeft hier – kort samengevat – het volgende tegen aangevoerd. Verweerder is gezien het woord “kan” in artikel 21, eerste lid, aanhef en onder f, Vw niet verplicht de aanvraag af te wijzen indien de vreemdeling een verblijfsrecht van tijdelijke aard heeft. B1/3.2.7 Vc is in strijd met artikel 21 Vw, omdat hierin dwingend wordt bepaald dat de aanvraag wordt afgewezen indien de vreemdeling die op de dag waarop de aanvraag is ontvangen, een verblijfsrecht van tijdelijke aard heeft. Voorts beroept verzoeker zich op artikel 4:84 Awb omdat verweerder geen adequate belangenafweging heeft verricht. Verzoeker heeft hier een bestaan opgebouwd en is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving. Hij heeft hier een bedrijf en levert hiermee een bijdrage aan de economische belangen van Nederland en doet geen beroep op de openbare kas. Een gedwongen terugkeer naar het land van herkomst leidt tot nadelige gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot het met het besluit te dienen doel. Tenslotte heeft verweerder ten onrechte afgezien van het horen van verzoeker.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.9 De voorzieningenrechter stelt vast dat niet in geschil is dat verzoeker direct voorafgaande aan de aanvraag een verblijfsvergunning voor studiedoeleinden had. Op grond van artikel 3.5, tweede lid, aanhef en onder j, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) is het verblijfsrecht tijdelijk, indien de verblijfsvergunning is verleend onder een beperking, verband houdend met het volgen van studie. Derhalve was verzoeker op de dag waarop de aanvraag is ontvangen, in het bezit van een verblijfsrecht van tijdelijke aard. Op grond van artikel 21, eerste lid, aanhef en onder f, Vw kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd dan worden afgewezen. De beleidsmatige ruimte die dit artikel verweerder laat heeft hij ingevuld in B1/3.2.7 Vc. Op grond van artikel 21, eerste lid, aanhef en onder f, Vw en het beleid geformuleerd in B1/3.2.7 Vc heeft verweerder de aanvraag dus in redelijkheid kunnen afwijzen. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat het niet de bedoeling van de wetgever is geweest om een vreemdeling die verblijft in het kader van studie en dus slechts voor een tijdelijk doel in Nederland mag verblijven, in aansluiting daarop en op die grond in aanmerking te laten komen voor een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Dat is ook in artikel 21, eerste lid, aanhef onder f, Vw tot uitdrukking gebracht.
- 2.10 Met betrekking tot het beroep van verzoeker op artikel 4:84 Awb overweegt de voorzieningenrechter het volgende. Ingevolge artikel 4:84 Awb handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat niet is gebleken dat de gevolgen van niet-inwilliging van verzoekers aanvraag wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de doelen die met de in B1/3.2.7 Vc neergelegde beleidsregels worden gediend. De omstandigheden waar verzoeker zich in dit kader op heeft beroepen, heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet hoeven aanmerken als bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 4:84 Awb. Derhalve

zaaknummers: AWB 06 / 45295 en AWB 06 / 42104 (voorlopige voorzieningen)
AWB 06 / 42097 en AWB 06 / 45226 (beroepen)

4

heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten in dit geval niet af te wijken van dit beleid.

- 2.11 Tot slot is de voorzieningenrechter van oordeel dat het horen van verzoeker niet tot een ander besluit zal kunnen leiden. Met betrekking tot het horen in bezwaar is uitgangspunt de in artikel 7:2, eerste lid, Awb vervatte algemene regel dat er voor het bestuur een hoorplicht bestaat, behoudens de in artikel 7:3 genoemde uitzondering. Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb kan van het horen worden afgezien indien er sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar als bedoeld in artikel 7:3, aanhef, en onder b, Awb. In dit geval is er naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs geen twijfel mogelijk over de conclusie dat het bezwaar kennelijk ongegrond is, gezien het in de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.10 overwogene. Verweerder heeft derhalve af kunnen zien van het horen van verzoeker.
- 2.12 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren en het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.13 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Ten aanzien van AWB 06 / 45295

- 2.14 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.
- 2.15 Ingevolge artikel 3.52 Vb kan in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd mag worden dat hij Nederland verlaat, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking voortgezet verblijf worden verleend.
- 2.16 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat de omstandigheden die verzoeker heeft aangevoerd, namelijk dat hij is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving en dat hij hier zelfstandig in zijn levensonderhoud kan voorzien, geen bijzondere individuele omstandigheden zijn in de zin van artikel 3.52 Vb. Aangezien het bezwaarschrift kennelijk ongegrond is, heeft verweerder op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb mogen afzien van het horen van verzoeker.
- 2.17 Verzoeker heeft hier - kort samengevat - tegen aangevoerd dat sprake is van bijzondere individuele omstandigheden, nu hij hier een bestaan heeft opgebouwd, geïntegreerd is in de Nederlandse samenleving en hier een bedrijf heeft. Daarnaast heeft verweerder ten onrechte afgezien van het horen van verzoeker.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.18 De vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er in casu geen bijzondere individuele omstandigheden zijn aangevoerd op grond waarvan niet van verzoeker kan worden gevergd dat hij Nederland verlaat, beantwoordt de voorzieningenrechter positief. Er zijn door verzoeker niet zodanig

zaaknummers: AWB 06 / 45295 en AWB 06 / 42104 (voorlopige voorzieningen)
AWB 06 / 42097 en AWB 06 / 45226 (beroepen)

5

bijzondere individuele omstandigheden aangevoerd dat zij verweerder hadden moeten nopen om gebruik te maken van zijn bevoegdheid ex artikel 3.52 Vb.

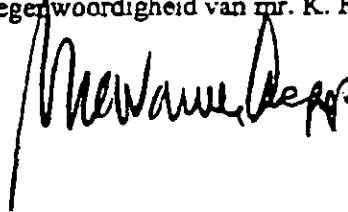
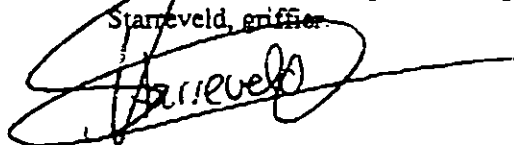
- 2.19 Aangezien er in dit geval naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over de conclusie dat het bezwaar kennelijk ongegrond is, is de voorzieningenrechter van oordeel dat het horen van verzoeker niet tot een ander besluit zal kunnen leiden. Derhalve heeft verweerder op goede gronden kunnen afzien van het horen van verzoeker.
- 2.20 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren en het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.21 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

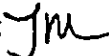
De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart de beroepen ongegrond;
- 3.2 wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.C.C. van de Schepop, voorzieningenrechter, en op 7 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. K. R. Staneveld, griffier.

Afschrift verzonden op: - 9 MEI 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensklündend afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS*Immigration lawyers & Mediators***Hoger Beroepschrift****Geen toevoeging verleend door de Raad voor Rechtsbijstand****Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenkamer****Inzake:****Drs. F. W. King, gemachtigde** **appellant****Contra:****De Staatssecretaris van Justitie, verweerder**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3373	B - 6 JUN 2007
ZAAKNR. 200703912	
AAN: P.W. de Bont	
BEHANDELD: DD:	PAR:

IND. 9810.12.4100
V.

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration lawyers & Mediators

Geeft eerbiedig te kennen:

, appellant, wonende Amsterdam, te dezer zake woonplaats kiezende te (2316 XE) Leiden aan de Schipholweg 68c, op het kantoor van rechtskundig adviseur drs. F. W. King, die tot bepaaldelijk gemachtigde wordt gesteld en in verband daarmee dit hoger beroepschrift ondertekent en indient.

1. Achtergronden

- 1.1 Appellant is geboren op en bezit de Kameroense nationaliteit.
- 1.2 Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, van 7 mei 2007, AWB 06/45226 en AWB 06/42097, welke uitspraak op 9 mei 2007 per gewone post is verzonden aan de gemachtigde van appellant.
- 1.3 In deze uitspraak heeft de rechtbank het de beroepen van appellant ongegrond verklaard.
- 1.4 In het navolgende zullen eerst de procedurele achtergronden worden geschetst. Daarna zullen de grieven van appellant worden geformuleerd en toegelicht.

2. De procedure

- 2.1 Appellant heeft op 3 oktober 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Appellant heeft tevens op 5 oktober 2005 een aanvraag ingediend tot het wijzigen van de beperking van zijn verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in "voortgezet verblijf".
- 2.2 Bij beschikking, d.d. 23 mei 2006, verzonden op 30 mei 2006, heeft verweerder de aanvraag van 3 oktober 2005 afgewezen.
- 2.3 Bij beschikking, d.d. 29 mei 2006, heeft de verweerder de aanvraag van 5 oktober 2005 afgewezen.
- 2.4 Appellant heeft tegen beide beschikkingen op, d.d. 23 juni 2006, bezwaar gemaakt. Beiden zijn bij besluit van 2 augustus 2006 ongegrond verklaard.
- 2.5 Appellant heeft bij beroepschriften van 30 augustus 2006, tegen beide besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 28 februari 2007. Appellant is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door haar voornoemde gemachtigde. Op 7 mei 2007 heeft eerder genoemde rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

3. De grieven

Grief I

- 3.1 De grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.10 en 2.11 van de uitspraak, waarin de rechtbank volgens appellant ten onrechte het navolgende overweegt:

"2.10 (...) De omstandigheden waar verzoeker zich in dit kader op heeft beroepen, heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet hoeven aanmerken als bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 4:84 Awb. Derhalve heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten in dit geval niet af te wijken van dit beleid."

"2.11 Tot slot is de voorzieningenrechter van oordeel dat het horen van verzoeker niet tot een ander besluit zal kunnen leiden (...)."

- 3.2 Volgens appellant miskent de rechtbank met vorengaande overwegingen, dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten of in casu niet afgeweken kon worden van het beleid. In beide beschikkingen, d.d. 23 mei 2006 en 2 augustus 2006, van verweerder wordt geenszins blijk gegeven van een afweging van belangen, waarmee verweerder aldus onvoldoende oog heeft gehad voor de individuele bijzondere omstandigheden van appellant. Appellant meent dat nu verweerder niet te kennen heeft gegeven op welke wijze de door hem aangevoerde bijzondere feiten en omstandigheden in onderlinge samenhang zijn beoordeeld, de rechtbank ten onrechte overweegt dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten om niet af te wijken van het beleid. Appellant overweegt dan ook dat verweerder in strijd heeft gehandeld met artikel 3:46 Awb vanwege het feit dat geen deugdelijke motivering ten grondslag ligt aan de bestreden beschikkingen. Het voorgaande klemmt te meer nu appellant niet is gehoord en verweerder daarmee zijn verplichtingen onder artikel 3:2 Awb heeft geschonden. Immers, de verweerder heeft op grond van dit artikel de plicht om de nodige kennis omtrent de relevante feiten en af te wegen belangen te vergaren.

- 3.3 Appellant wenst, ten aanzien van zijn standpunt, dat verweerder ten onrechte geen gebruik heeft gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid, te betogen dat in geval van toepassing van beleid, de Minister gehouden is om in geval van bijzondere omstandigheden gebruik te maken van de in artikel 4:84 genoemde bevoegdheid. Indien verweerder alsdan van mening is dat geen aanleiding bestaat toepassing te geven aan voornoemde artikel, dan zal verweerder deugdelijk dienen te motiveren waarin de rechtvaardiging gelegen is voor een andersluidende zienswijze. Hoewel in onderhavige zaak aanleiding bestond toepassing te geven aan art. 4:84 Awb, heeft verweerder op onbegrijpelijke wijze zulks nagelaten. Appellant stelt dat de rechtbank deze onzorgvuldigheid zijdens verweerder, niet zonder betekenis had mogen laten.

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

Bezien in dit licht meent appellant dat de rechtbank wegens schending van het recht, het beroep niet ongegrond had mogen verklaren, nu door appellant voldoende individuele omstandigheden zijn aangevoerd.

Grief II

- 3.4 De tweede grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.18 waarin de rechtbank volgens appellant ten onrechte het navolgende overweegt:

"2.18 De vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er in casu geen bijzondere individuele omstandigheden zijn aangevoerd op grond waarvan niet van verzoeker kan worden gevergd dat hij Nederland verlaat, beantwoordt de voorzieningenrechter positief. Er zijn door verzoeker niet zodanig bijzondere individuele omstandigheden aangevoerd dat zij verweerder hadden moeten nopen om gebruik te maken van zijn bevoegdheid ex artikel 3.52 Vb."

- 3.5 Appellant meent dat de rechtbank miskent dat er geen bijzondere individuele omstandigheden zijn aangevoerd. Appellant heeft immers hier te lande een bestaan opgebouwd en is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving. Tevens heeft appellant een bij de Kamer van Koophandel ingeschreven bedrijf. De werkzaamheden van appellant bestaan uit het exporteren van huishoudelijke artikelen naar Afrika. Het moge duidelijk zijn dat appellant met voornoemde werkzaamheden een bijdrage levert aan de economische belangen van Nederland en geen beroep doet op de openbare kas. Gezien het feit dat het bedrijf van appellant een éénmanszaak is, kan hij het bedrijf niet onbeheerd achterlaten. Voorts verricht appellant legale arbeid hier te lande nu de door hem opgerichte vennootschap legaal is. In verband met zijn werkzaamheden heeft appellant zijn toekomst gericht op verblijf hier te lande. Voorts heeft appellant zich de Nederlandse normen en waarden eigen gemaakt. Tevens is appellant hoog opgeleid nu hij zijn universitaire studie, International Business en Management met goed gevolg heeft afgelegd. Daarnaast heeft appellant nog weinig banden met het land van herkomst en wenst hier zijn werkzaamheden als zelfstandige voort te zetten. Appellant meent dat een gedwongen terugkeer naar het land van herkomst leidt tot nadelige gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doel. Appellant stelt zich dan ook wederom op het standpunt dat het op de weg van de verweerder lag om op grond van artikel 3:4 Awb een diepgaande belangenafweging te verrichten. Nu verweerder dit heeft nagelaten, meent appellant dat de bestreden beschikking niet in rechte stand kan houden. In dit verband meent appellant dat wederom artikel 4:84 Awb is geschonden. Deswege, miskent de rechtbank dat door appellant niet zodanig bijzondere individuele omstandigheden zijn aangevoerd die toelating aanleiding hadden kunnen geven.

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration lawyers & Mediators

4. Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het door hem ingediende beroepsschrift.

Leiden, 6 mei 2007

Namens appellant,

F.W. King

Bepaaldelijk gemachtigde.

